

Két kertben érik a rózsavirágú gyümölcs

Naspolya a szentesi hungaricumok közt

A sok különböző zöldség mellé egy gyümölcs is felkerült a hungaricumok listájára Szentesről: a rózsavirágú naspolya a városban mindössze két kertben érik. A finomság nagyüzemi termesztésével egyelőre senki nem foglalkozik a Kurca partján.

A paprika, paradicsom, karalábé és retek mellett egy gyümölcs is hírnevet szerzett magának és a Kurca vidékének, mert felkerült az Agrármarketing Centrum által nyilvántartott hungaricumok listájára – tudtuk meg *Mészáros Zsuzsától*, a szentesi polgármesteri hivatal idegenforgalmi referensétől. Egyedi módon a város környékén termést hozó gyümölcsfa eltér a közönséges naspolyától, hiszen tavasszal rózsaszín virágokat hoz, különösen szép látványt nyújtva. Eredetileg vadon, a Kurcának a városától északra eső árterében nő a szentesinek tekintett naspolya-

A rózsavirágú naspolya a Kurca vidékén jellegzetes
Fotó: Vidovics Ferenc

fa, a szabad földön érő gyümölcs kedvelt csemege az év végi hónapokban.

A város belterületén *Mezei Mariann* édesanyjának kertjében áll egy ilyen gyümölcsfa, melyet öt esztendeje nevelget a család. Mariann – aki végzettsége szerint növényvédő agrármérnök – nagy lelkesedéssel mesél a gyümölcsfáról, amely bőséges termést hoz. Az idei szélsőséges nyár nem kedvezett a rózsavirágú naspolyának, hiszen a gyakori hőmérséklet-változások miatt elszaporodtak bizonyos gombák.

Mariann azt mondja, a szomszédjuk kertjében áll egy húszesztendősen hasonló naspolyafa, a város belterületén több élő növényről nem tud. A családja megfigyelései szerint a vadon növekvő fák is megcsínyultak az idei nyarat. De bíznak abban, hogy a zöldegyreken az elmúlt évekhez hasonlóan a következő hetekben is lehet találkozni a terméssel, amely a közönséges naspolyánál valamivel nagyobb és ugyanolyan finom. A jellegzetesen fanyar, kesernyésen édes gyümölcs akkor a legjobb, ha megcsípte a dér, meg kell várni tehát az októbert. A gyümölcs nagyüzemi termesztésével egyelőre senki nem foglalkozik a városban.

B. G.

A magyarcsanádi védőnő kiállításra készül

Mesélnek a régi falvédők

Lánchné Miklós Katalin kollekciója egyelőre harminc-negyven darabos

Fotó: Schmidt Andrea

Falvédőket gyűjt, s olykor restaurál is egy magyarcsanádi védőnő, Lánchné Miklós Katalin. Azt mondja, a kézmunkák sok mindent elárulnak a régi mindennapokról és komoly értéket képviselnek – hamarosan kiállítást is rendez büszkeségeiből.

A magyarcsanádi *Lánchné Miklós Katalin* figyelme akkor fordult a falvédők felé, amikor szüleinek hagyatékából, egy szekrény mélyéről előkerült néhány varrott darab. Azonnal gyermekkori emlékek jutottak az eszébe: a közös étkezések, a családi beszélgetések – arra viszont, hogy a falvédők mások számára is érdekesek lehetnek, csak később, évek múltán gondolt. Bár gyűjteményének első néhány darabja édesanyjától származik – mint meséli, nagyon ügyesen kézimunkázott, másoknak is varrt –, egy idő után minden ismerősénél érdeklődni kezdett, kinél maradtak meg falvédők. Megdöbbent, hogy bár régen szinte minden kony-

hában láthatott az ember belőlük, a legtöbben mostanra mégis kidobták vagy levették, elrakták. Hogy miért? Mert ma már nem divat a falvédő – hangzott többnyire a válasz.

Ebben van is valami – mondja Lánchné Miklós Katalin. Ugyanakkor úgy véli: a falvédők, mint a mindennapi élet tartozékai, nagyon sok mindent elárulnak azokról az emberekről, akiknek az otthonát díszítették, ezért érdekesek lehetnek ma is. Vannak közöttük tarkák, színesek, egyszerűbbek, vidább és szomorúbb hangulatot tükrözőek, ismerős és idegen keze munkáját dicsérők – mindnek megvan a maga története. És, noha némelyik ma már közhelyesnek vagy megmosolyogtatónak tűnik, a rájuk hímzett adomák is figyelemre méltóak. Némelyik az épp véget ért háborúra utal, egy másik a házasság vagy a gyermekszületés örömeiről mesél, egy harmadik pedig a szegénység keserű ízét idézi fel – elolvassa őket emberi sorsokba nyer-

hetünk bepillantást. Gyűjtőjük éppen ezért úgy gondolja: egyfajta hagyományőrzésnek is tekinthető a falvédők megmentése.

Ha ideje engedi, kiállítást is rendez majd belőlük. Némelyiket restaurálni is kell addig: zsírfoltok, penészes felületek, rozsdás szögnyomok, foszlott, lyukas részek, hiányzó darabok várnak némelyiken pótlásra, javításra. Kollektója egyelőre harminc-negyven darabos – mint mondja, a gyűjtés lassan halad. A legrégebbi az 1900-as évek elejéről való, de a második világháború utáni időkből is maradt fenn belőlük. Ma már – tudomása szerint – nem készítenek ilyesmit. Más irányba halad a divat, a lakberendezés – vélekedik, hozzátéve: nem hiszi, hogy valaha is újra divatba jöjjön a falvédő. Ettől függetlenül úgy gondolja, érdemes nagyanyaink, dédanyaink sok-sok öltéssel készített kézimunkáit megmutatni – még a fiataloknak is.

SZABÓ IMRE

Kötelező járulék-fizetés

Az utóbbi években elterjedt, hogy nem a munkaadó adott bizonyos juttatásokat a munkáltatónak, hanem a munkáltatóval szoros szervezeti, gazdasági kapcsolatban álló más szervezet, s ezzel elkerülhető volt az egészségbiztosítási és nyugdíj-járulék megfizetése. Ennek megakadályozására szeptember 1-jétől a biztosított foglalkoztatásán túlmenően akkor is foglalkoztatónak kell tekinteni a jogi és természetes személyt, egyéni vállalkozót, jogi személyiséggel nem rendelkező társaságot, egyéb szervezetet, költségvetési alapján gazdálkodó szervet, bármely személyi egyesülést, ha a biztosítottnak a biztosítást megalapozó jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben járulékalapot képező jövedelmet juttat. A járulékfizetési kötelezettséget a juttatott jövedelem után a foglalkoztatónak kell megállapítani, bevallani és teljesíteni.

Dobról basszusgitárra váltott Pocsikai Roland

A nyolcadikos rockzenész Bachot hallgat

Nyolcadikos létére egyetemi zenekarban is basszusgitározik a szegedi Pocsikai Roland. Emellett dobol fúvósok között, és időnként zongorázik is. Mivel a család szintén zenész, szülei nem nézik rossz szemmel az elhivatottságot.

Egyetemi zenekarokban tépi a basszusgitár húrjait, és rendszeresen jár fellépni a „nagyokkal” a nyolcadik osztályos Pocsikai Roland. A fiatal szegedi gitáros nem kezdő zenész: ötödikes kora óta a Traffic Jam együttes tagjaként játszik reggae-t, rockot, latin zenét.

Roland addig csak a dobokat püfölte és kimondottan az együttes kedvéért lépett előrébb a színpadon. A Traffic Jam két alapító tagja – édesapja tanítványai – szintetizátoroztak, de szükségük volt dobosra és basszusgitárosra. Roland bátyja, Zsolt – szintén dobos – vállalta az előbbi szerepet, Rolandnak jutott a gitár. A fiú nem bánta meg a váltást, az együttes ugyanis jól muzsikál. Felléptek már Zákányszéken, Ruzsán, Mórahalmon, Ásotthalmon, Szegeden a Dugonics téren és Pleskonics András rocktörténelem-óráin. Állítása szerint az együttes többi tagja nem érezti vele,

hogy jóval fiatalabb, mindig egyenlő tagként kezelik. Sőt sokszor ő az, aki utasítja a többieket a próbákban: nem beszélgetni, játszani!

– Jobb a gitár, mint a dob, mert könnyebb pakolni. Lehet, hogy hamarosan inkább szájharmonikázom, az még kisebb – viccelődött Roland, majd kicsit komolyabban hozzátette: a hangszer lényegében mindegy, a fontos az, hogy jól érezzék magukat zenélés közben. Kikapcsolódni is zenével szokott, ha jókedvű, Deep Purple-t hallgat, melankolikus hangulatban inkább Haydn-t, Bachot.

Mivel az egész család zenél vagy zenélt, a legkisebb fiú elhivatottságát nem nézik rossz szemmel Pocsikaiék. És Roland sietett is leszögezni: szigorúan tanulás után nyúl a hangszerhez. Első a munka, aztán a szórakozás – mondta kötelességtudóan.

Roland a Traffic Jam mellett játszik a Mórahalmi Fúvószenekarban dobosként, és az EzAz egyetemi zenekarban basszusgitárosként. Ha nagy lesz – mi más –, zenész szeretne lenni. Elvégezné a konzervatóriumot zongora szakon, majd egy együttesben muzsikálna.

G. ZS.

Pocsikai Roland, a legkisebb zenész

Fotó: Karnok Csaba

**A 10 ÉVES
ÖREG KÖRÖSSY HALÁSZCSÁRDÁBAN
SZÜLETÉSNAPI HALNAPOK!**

Szeptember 22-től 25-ig 20% kedvezménnyel.

Halkülönlegességek az étlapon!

**Zenél a Rácz-Lakatos duó. Énekel az év hangja,
a Zámbo Jimmy-díjas Lakatos Krisztián**

Asztalfoglalás: 62/495-481

mms
megmutatjuk mindenkinek!

VÁRJUK a humoros, a komoly, a megható, a különleges és a hétköznapi fotókat rövid kérésűszöveggel a **06-30/30-30-443**-as telefonszámra vagy az **mms@delmagyar.hu** e-mail címre! Kérjük, írja meg nevét és lakhelyét! A legjobbakat megjelentetjük!

Várjuk kedvenc fotóikat rövid szöveggel!

KÜLDJÉK BE és MI KÖZZÉTÉSSZÜK!

Kedves Olvasó! A megjelenéshez a beküldött egyetértésén kívül a képen látható személy (kiskorúaknál a törvényes képviselő) hozzájárulása szükséges.

**DÉLMAGYARORSZÁG
DÉLVILÁG**
OTTTHON VANI

A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG kommunikációs partnere a T-Mobile Rt.

T-Mobile... Partner